

Αρχιμανδρίτη Ραφαήλ Κυριάκου, Η ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ

Η Εκκλησία μας στις 25 Ιουλίου εορτάζει την Κοίμηση της Πανσέβαστης Μητέρας της Θεοτόκου. Για την Αγία Άννα δεν έχουμε πολλές πληροφορίες από την Αγία Γραφή, αλλά από τα απόκρυφα βιβλία της Εκκλησίας μας. Η Αγία Άννα καταγόταν από τη φυλή του Λευϊ, ήταν κόρη του ιερέα του Ματθάν και της Μαρίας. Το ζεύγος αυτό έζησε κατά τους χρόνους της Κλεοπάτρας και Σωσιπάτρου του βασιλέως των Περσών. Η Αγία Άννα είχε ακόμα δύο αδελφές, τη Μαρία και τη Σοβήν. Η Μαρία παντρεύτηκε στη Βηθλεέμ και γέννησε την Σαλώμη τη μαία. Η Σοβήν παντρεύτηκε και αυτή στη Βηθλεέμ και γέννησε την Ελισάβετ. Η Άννα παντρεύτηκε τον Ιωακείμ και έζησαν στη Γαλιλαία και γέννησε την Παναγία μας. Άρα η Σαλώμη, η Ελισάβετ και η Θεοτόκος Μαρία είναι πρώτες εξαδέλφες.

Μέσα στη ροή του εκκλησιαστικού έτους εορτάζουμε την Αγία Άννα πάμπολλες φορές: 9 Δεκεμβρίου τη Σύλληψη της Αγίας Άννας, 9 Σεπτεμβρίου τη Σύναξη Ιωακείμ και Άννας και 25 Ιουλίου την Κοίμησή της.

Η Αγία αυτή, έζησε την αισχύνη της ατεκνίας, αφού κατά την Εβραϊκή κοινωνία ήταν ντροπή μία γυναίκα να μην μπορεί να τεκνοποιήσει. Μελετώντας τους Αγίους Πατέρες της Εκκλησίας μας μαθαίνουμε ότι η Αγία Άννα ήταν προικισμένη με πολλές αρετές, την ευσέβεια, τη δικαιοσύνη, την ταπεινοφροσύνη, την ελεημοσύνη, την υπακοή στο θέλημα του Θεού και τη συχνή συμμετοχή της στη Λατρεία. Έχοντας, λοιπόν, όλα αυτά τα χαρίσματα την αξίωσε ο Θεός να γίνει κατά σάρκα γιαγιά του Σωτήρος Χριστού. Επομένως, βλέποντας τα χαρίσματα αυτά της Αγίας Άννας, την υπομονή της και τη δυνατή πίστη της που είχε προς Αυτόν, της χάρισε μια πανέμορφη κόρη, τη Μαρία, την οποία, αφού έγινε 3 χρόνων, την αφιέρωσε στον Ναό του Θεού «ως καθαρό δώρο και άμωμο».

Στη συνείδηση, λοιπόν, των πιστών η Αγία Άννα κατέχει ξεχωριστή θέση και θεωρείται ως προνομιούχος μητέρα μέσα στο σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπινου γένους. Η αιτιολόγηση της μεγάλης σημασία που έχει αυτή η φωτοφόρος εορτή της Κοιμήσεως της Αγίας Άννας δε συνίσταται σε μία απλή αναφορά της όλης εορτής. Η όλη Ακολουθία της εορτής δεν κάνει τίποτε άλλο από το να προβάλλει συνεχώς τον ερχομό του Χριστού δια της Παναγίας Μητέρας Του, και αυτό να το παρουσιάζει με διαφορετικές λέξεις και πολλαπλά λογοτεχνικά σχήματα, με εικόνες και προτυπώσεις ακόμη από την Παλαιά Διαθήκη. «*ή ἐξ ἀκάρπων λαγόνων, ῥάβδον Ἁγίαν τὴν Θεοτόκον βλαστήσαντες, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία τοῦ κόσμου ἀνέτειλε, Χριστὸς ὁ Θεός*», «*τῆς μητρὸς τοῦ Δεσπότου καὶ ποιητοῦ μήτηρ γέγονας Ἄννα πανευκλεής*». Έτσι, η Κοίμηση της Αγίας Άννας λειτουργεί παραπεμπτικά και αναγωγικά: δι' αυτήν τιμάται και εγκωμιάζεται ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός. «*Μνήμην Δικαίων τελοῦντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν, Χριστέ*».

Εάν κάποιος άνθρωπος έχει κάποια αξία, είναι γιατί ο ίδιος ο Θεός τον έχει χαριτώσει και υπερυψώσει. Η τιμή δίνεται στο ζεύγος αυτό, στην Αγία Άννα και τον Άγιο Ιωακείμ από τον Θεό και δεν είναι μία εύνοια του Θεού χωρίς λόγο. Η Άννα έζησε με σωφροσύνη και άμεμπτο τρόπο, με νηστείες, προσευχές, ελεημοσύνες προς τους πτωχούς μέχρι την ημέρα του θανάτου της, στις 25 Ιουλίου.

Μέγα παράδειγμα προς μίμηση για εμάς τους πιστούς η Αγία αυτή, αλλά κυρίως και για ανδρόγυνα και άτεκνα ζευγάρια. Η παραδειγματική ζωή της, η αδιάλειπτη προσευχή της, αλλά και η απέραντη αγάπη της προς τον Θεό, η υπομονή και η δυνατή πίστη της διδάσκει σε μας σήμερα μετά από τόσους αιώνες ότι «*τὰ ἀδύνατα παρά ἀνθρώποις, δυνατὰ παρά τῷ Θεῷ ἐστί*». Αυτό που απομένει σε εμάς είναι να μην λυγίζουμε εύκολα στις δυσκολίες της ζωής, αλλά να μένουμε σταθεροί στην πίστη και αγάπη μας προς τον Θεό και με την αδιάλειπτη προσευχή μας και με ελεημοσύνες, κάποια στιγμή να ελκύσουμε τη χάρη του Θεού ώστε να δώσει σε μας ό,τι είναι πιο ωφέλιμο για τη σωτηρία της ψυχής μας.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ζωὴν τὴν κηύσασαν, ἐκυοφόρησας, ἀγνήν Θεομήτορα, θεόφρον Ἄννα, διὸ πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἔνθα εὐφραينوμένων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη, ἰλασμὸν ἀειμακάριστε.